

Tình Cha Vĩ Đại

Diễm Thy, con một trong nhà,
Nên từ tấm bé, mẹ cha yêu chiều.
Tuy rằng gia cảnh quá nghèo!
Mẹ cha vẫn giúp Thy theo học hành.

Đơn sơ, một mái nhà tranh,
Cha lo cấy cuốc, tá canh cho người.
Mẹ thời lận lội sông ngòi,
Kiếm tôm cua cá... bán ngoài chợ phiên.

Diễm Thy vốn tánh ngoan hiền,
Biết thân, nào dám bon chen điều gì!
Miếng cơm, độn miếng khoai mì,
Áo quần vá víu tùy nghi, chẳng màng!

Chuyên cần học tập, giỏi giang,
Nhưng thư Trường gửi, Thy mang về nhà,
Phần “khen”, vui lòng mẹ cha,
Còn phần “lưu ý”, viết ra rõ ràng:

“Thy thường tới lớp trễ tràng!
Nếu còn tái phạm, bị Trường đuổi luôn!”

Mẹ cha đọc quá lo buồn,
Hiểu ngay, có sự ngọn nguồn vì đâu.

Việc nhà bề bộn xiết bao,
Bé Thy chẳng có lúc nào ngơi tay,
Trường xa, đi bộ mỗi ngày,
Đồng hồ không có; nên hay trễ giờ!

Một hôm, Thy quá bất ngờ...
Mẹ trao tặng chiếc “đồng hồ đeo tay”
Gạn hỏi mãi... mẹ cho hay:
Rằng: “Cha bán máu, tặng mày, đó con!”

Thy nghe... run rẩy điếng hồn!
Bàng hoàng xúc động! Lệ tuôn nghẹn ngào!
Ôi! Tình cha... vĩ đại sao!
Chắc chi biển rộng, núi cao sánh tày!

Chiếc “**Đồng Hồ Máu**” đeo tay
Lòng thương cha mẹ ấp đầy tim con!

Trần Quốc Bảo

*Richmond, Virginia - Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com
www.vietnamvanhien.org*

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10500 TÁC PHẨM